

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Ustanovni shod narodne stranke za Štajersko.

Dne 8. t. m. sklical je pripravljalni odbor Narodne stranke za Štajersko svoje somišljenike na ustanovni shod, na katerem se je imel določiti notranji ustroj stranke. Shoda so se vdeležili zaupniki iz vseh krajev Slov. Štajerskega.

Predsednikom zborovanja je bil izvoljen g. dr. V. Kukovec. V svojem uvodnem govoru je povdarjal, da se Narodna stranka za Štajersko ni rodila iz užaljene osebne nečimernosti, niti iz osebne sebičnosti in častihlepnosti tega ali onega, ampak iz obče potrebe in splošne želje po novi politični organizaciji, katera bi odgovarjala današnjim potrebam slovenskega prebivalstva na slovenskem Štajerskem. Da je ta potreba v resnici splošna, o tem priča mnogobrojna udeležba. Ker je novo stranko poklicala potreba nove dobe v življenje, se danes ne bo govorilo o tem, ali se ima, ampak samo, kako naj se nova stranka organizira. Ni več časa točiti solze po zgubljeni slogi in edinosti; bolje je odprto, moško nasprotstvo nego umetna in neodkritosrčna edinstvo. Nova stranka se snuje za Štajersko in je prikrojena specifično štajerskim razmeram in potrebam. Do sedaj niso imeli še štajerski Slovenci enotne politične organizacije, ki bi vodila politično življenje po vsej deželi. Vsak okraj je hodil svojo pot. Pri volitvah v deželni in državni zbor so imela politična društva le majhen in vedno samo lokalni pomen, odločilni so bili v teh volilnih bojih oni, kateri so hoteli biti voljeni in ne volilci. Poslanci so sklicevali shode in vodili politično življenje,

delala se je politika od zgoraj. Narodna stranka za Štajersko hoče v tem obziru doseči spremeno v tem smislu, da bodo volilci določali smer politike in sami postavljali kandidate, katerim hočejo poveriti poslaniško nalogo in da bodo ti izvoljenci Narodni stranki in svojim volilcem odgovorni za točno izpolnjevanje prevzete naloge. Ker je pa našim poslancem zaradi njih malostevilstva mogoče na Dunaju in Gradcu le malo doseči, bode Narodna stranka podpirala pri volitvah samo take kandidate, o katerih se da pričakovati, da bodo poleg izvrševanja svojih dolžnosti v zakonodajnih zborih požrtvovalno in vstrajno politično delovali tudi med narodom samim.

Govornik je še kratko in odločno zavrnil vse govorce, katere širijo nasprotniki o novi stranki, da hoče izpodkopavati vero, pahniti križ in verstvo iz šole, se potegovati za odstranitev zakona in uvedbo proste ljubezni itd. vse te govorce so gola obrekovanja in jih pametni ljudje tudi ne upoštevajo.

Narodna stranka se bode pečala z vsemi političnimi, gospodarskimi in kulturnimi vprašanji, ki se tičejo vseh slojev slovenskega prebivalstva na Štajerskem ter bodo o najglavnejših že na današnjem ustanovnem shodu razni referentje razvijali načela, po katerih se bode ravnala in predlagali resolucije, v katerih bodo ta načela izražena. Dela bode za danes mnogo, zato prosi, naj se vsakdo potruži na kratko in jedrnat izraziti svoje mnenje, da bode mogoče ovladati tvarino, ki je na programu.

Prvi referent g. nadučitelj Strmšek je govoril o narodni šoli ter razvijal ideje, po katerih naj

se ta vreda, da bode odgovarjala potrebam naroda. Vodilne misli so, da mora stranka delati na to, da si odgojimo predvsem narodno učiteljstvo, ki je vzraslo v narodu, ki pozna njegove potrebe in ima srce zanj. Narodno učiteljstvo mora biti pa tudi svojemu težkemu in odgovornemu poklicu primerno odgojeno, zato potrebujemo svoje narodno učiteljske, ki nam bode tako učiteljstvo odgojevalo.

Učni jezik na ljudskih šolah bode slovenski, nemščina naj se poučuje kot predmet; učiteljstvo na slovenskih šolah bode po rodu in mišljenju slovensko. — Sprejeta je tudi resolucija, v kateri se zahteva ureditev slovenskega srednjega šolstva in sicer popolnitev celjskih samostalnih gimnazijskih razredov v popolno slovensko gimnazijo in otvoritev petega razreda že s prihodnjim šolskim letom; slovenske vspelednice na deželni gimnaziji v Ptuj in na državni realki v Celju, da otvoritve samostalne slovenske realke, posebno samostojno slovensko učiteljske. Ustanovitev novih dijaških kuhinj, dijaških domov in štipendij za revne dijake s prispevki iz deželnih in državnih sredstev; ustanovitev raznih strokovnih šol in končno slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

Referent o kmetijskem vprašanju g. dr. Božič je podal v svojem predavanju lepo, dobro premišljeno študijo o stanju kmetijskega stanu na Spodnjem Štajerskem, o njegovi nadlogah in težavah, o vzrokih propadanja tega za nas tako važnega stanu ter o korakih, ki bi se morali storiti, da se nadaljne propadanje ustavi in kmetijstvu zopet pomaga na

noge. Koncem svojega referata je predlagal to le resolucijo:

Narodna stranka uvažuje veliki pomen kmetijskega vprašanja za spodnještajersko slovensko prebivalstvo in hoče z vsemi sredstvi delovati na uresničenje kmetijskih zahtev.

Posebno pozornost obrača Narodna stranka na kmetijsko zakonodajstvo, zahteva nujno ureditev davčnega sistema, odpravo s kmetijstvom zvezanih pristojbin, ureditev kmetijske posesti in kmetijskega dednega prava.

Narodna stranka smatra za svojo dolžnost, pospeševati strokovno izobrazbo kmetijskega stanu z ustanovitvijo strokovnih šol, tečajev, vzornih kmetij itd.

Narodna stranka priznava veliko važnost slovenskega združništva v obče, zlasti pa kmetijskega združništva za povzdigo gospodarskega blagostanja.

Zaradi tega bode narodna stranka podpirala in se potegovala za ustanavljanje posojilnic, kmetijskih zadrug za skupni nakup in prodajo pridelkov in potrebščin in za nabavljanje strojev, gnojil, semen itd., mlekarskih in sirarskih zadrug in posvečala svoje delovanje produkt. stanovnim, skladiščnim in raznovrstnim drugim zadrugam.

Pri tem svojem delovanju se želi narodna stranka posluževati sveta in pomoči domačih osrednjih združnih organizacij ter se ravnati po stvarnem poduku in navodilih priznanih nepristranskih združnih in kmetijskih strokovnjakov.

Narodna stranka bode delovala na tem polju brez ozira na kake malenkostne strankarske ali osebne ozire ter se bode trudila pridobivati slovenskemu kmetijskemu združništvu in

LISTEK.

Diogen.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, prevedel —nj— (Dalje.)

Mes dames et messieurs! Ljubi gostje! začne baronica s povzdignjeno glavo. „Dobro došli v tej hiši, ki je bila do sedaj tiha in nema. Veselega srea ste prišli, ker vem, da me ljubite, z veseljem srce vas sprejemam, a ne samo radi vas, ampak radi sebe. Toda oprostite mi to sebičnost. Stara sem, dosti sem doživela, veliko pretrpela, imam torej pravico, da se na svoje stare dni veselim, imam pa tudi povod: Šestnajst otrok sem porodila svojemu pokojnemu Josipu, a to ni šala. Petnajst sem jih pokopala, tako je hotela božja volja. Ostal mi je ta edini sin, edina vejica našega rodu. Hvala Bogu, pridobili smo si veliko zemeljskega blaga, da hranimo lahko tudi rodbino. Troilo se oženi in dobi sina, to znate

vsil. Kako sem se tedaj veselila. Toda mlada žena, Maksimilijana Prašinska, mi umrje. Srce me je silno zbolelo. Kaj hočete, če visi vse na eni vejici. Moj sin je bil mlad, živ. Čas je potekal in jaz mu rečem: „Ženi se zopet! In sin se je oženil, toda proti moji volji. Oči so ga zapeljale za mlado vdovo, to grofco Anko Keglevičovo, in zgubil je glavo. Resnično nič čudnega, saj je bila vdova lepa! Prav nič se ne sramuj, Anka! Jaz sem rekla: „Ne! sin pravi: „Da! in ostalo je „Da!“ ker se končno ženil mož in ne mati. Ravnala nisem prav, resnično, bila sem ohola, lakomna. Priznavam svoj greh. Bila sem bogata, a sinu nisem dala ničesar. Zavrgla sem ga. Toda živel je pošteno na svojem majhnem posestvu s pošteno ženo. Čast njemu, čast njej! Nazadnje mu je rodila sina v bedi. In jaz sem to zvedela. Mes dames et messieurs, rodila je mladega barona Sermaža. Jezi se ali se ne jezi, bila je naša kri. Pa zdrav in močen je, samo da bi ga videli, krstil ga je pa prečastiti gospod

Krčelič, kateremu sem botra jaz. Srce mi je govorilo: „Babica, žena, napačno si ravnala in prišla je milost božja name. — „Otroci!“ obrne se starka na s trepetajočimi rokami in solznimi očmi k Troilu in Anki, „pridita k meni, oprostita mi, ravnala sem napačno, pridita: ljubim vaju, blagoslavljam vaju!“

Troilo in Anka poklekne pred starko, a ona pade na kolena in objame sina, objame Anko, ki je poljubljala jokaje starkine roke. In spet vstane starka ter pravi Anki:

„Anka, hčerka moja, oprostite mi! Rekla sem nekoč svojemu sinu, da je kupil predrago to žensko meso, sedaj pa pravim: prečeno ga je dobil. Toda vse hočem popraviti. Vse to je vaše, vse. Kaj jaz? Mene takorekoč več ni. Toda čakaj“, pravi starka ter dvigne pokrov zaklopnice, iz katerega je zablesketal čaroben nakit, „to drago kamenje sem dobila od svoje matere, a ona zopet od svoje. Star, prastar nakit je to. Nosila sem ga na svojem ženitovanju, hranila ga do sedaj, niti prvi

sinovi ženi ga nisem dala. Godilo se mi je semtertja slabo, trpela sem glad, a tega kamenja nisem prodala. Svet, presvet spomin mi je to, ne zaradi tega, ker je dragocen kamen, tudi biser je kamen, ampak radi tega, ker je lesketal moji prababici in vsem njenim hčerkam, pa naj se blišči tudi tebi. Vedno bodi tvoja duša čista kakor sedaj, pa rodi mojemu sinu otroke, rodi same dečke — a tudi eno deklico, kateri podariš to dragoceno kamenje!“

Starka dene nakit Anki okrog vratu, potem pa se vzravna in vzklikne: „Mes dames et messieurs! Pomirili smo se. Vi pa se veselite, kolikor vam dopušča srce. Polna srca, polne čaše! Tuga zapusti tvoja grla. Živela Troilo in Anka Sermaž!“

„Vivat Julijana Sermaž!“ zaori iz sto ginjenih src, zunaj pa zasvira veselo in glasno godba.

„No“, pravi baronica Krčelič, „res mislim, da sem se na dvoru Leopolda prvega.“ (Dalje prihodnjice.)

kmetski stanovski organizaciji in v vseh merodajnih zastopih ugled in podporo.

Narodna stranka pozdravlja misel ustanovitve posebne ožje organizacije kmetskega stanu ter izjavlja, da bode z vsemi močmi delovala na uresničenje te misli, sodelovala bode pri kmetskih vprašanih najsi izhajajo od ktere koli strani in si te pravice ne bode dala od nikogar kratiti.

O Narodni stranki in trgovstvu je govoril g. dr. Karlovšek. Povdarjal je obče priznano potrebo strokovnjaški izsolanega trgovstva, katero si je dandanes pri vseh narodih vsled svojega bogastva priborilo odločilno besedo v političnem življenju. Svoja izvajanja je podpiral z izgledi v Celju in na Štajerskem sploh. Sprejeta je bila resolucija, da se je stranki boriti za trgovske šole, za samostalno trgovsko zbornico za Spodnje Štajersko in za strokovno organizacijo trgovstva in primernih delavnih zavodov.

O delavstvu je govoril g. dr. Gosak. Pod delavstvom razumeva Narodna stranka samo industrijalno delavstvo ter smatra potrebnim ustanoviti čimprej „Splošno slovensko delavsko društvo za Štajersko“.

Delavstvu nasproti štovi stranka na čisto demokratičnem stališču, bode podpirala vse njegove stanovske težnje in si prizadevala vzbuditi in utrditi v njem narodno zavest s tem, da mu v vsem in povsod pripozna politično ravnopravnost z drugimi stanovi in vzbudi v njem čut, da ima tudi slovenski delavec na Slovenskem svojo domovino. Vse to je izraženo v sprejeti resoluciji.

Končno je govoril še g. Rebek o obrtništvu in „Narodni stranki“. Poudarjal je pomanjkanje izsolanih obrtnikov, kateri bi povsod še našli dela dovolj, ako bi jih le bilo. V ta namen treba pred vsem, da vlada nastavi slovenskega obrtnega inštruktorja in slovenskega obrtnega nadzornika, da nam ustanovi popolno državno obrtno šolo s slovenskim učnim jezikom. Narodna stranka bode delovala na to, da se osnujejo strokovne zadruge in da se izkoristijo vse prirodne sile in zakladi v industrijalnih podjetjih.

Da bode Narodna stranka lažje in uspešnejše delovala, razdelila si je Spodnje Štajersko na 26 okrajev. Vsak okraj ima svoj poseben odbor. Glavni odbor stranke obstoji iz 40 članov in sicer: 26 načelnikov okrajnih odborov, z odbornikov iz Celja in okolice in vseh deželnih in državnih poslancev, ki so pristaši narodne stranke. Glavni odbor mora imeti vsake tri mesece vsaj po eno sejo.

O bodočih volitvah v državni zbor.

Po novem volilnem zakonu pripade vseh sedem državnoborskih mandatov na Spodnjem Štajerskem kmetskim občinam. Naši poslanci so si v odseku in pozneje v zbornici prizadevali doseči tudi slovenskim tržanom in meščanom en mandat.

Ta zahteva je opravičena in je bila njena opravičenost izrečena in potrjena na premnogih političnih shodih na Spodnjem Štajerskem na katerih so zbrani volilci dajali poslancem nalog, naj se poslužijo vseh parlamentarnih sredstev in tudi obstrukcije, da pribore slovenskemu meščanstvu poseben mandat. — Poslanci niso mogli spolniti danega jim naloga, slovenski meščanski mandat pripade vsled zvitosti in premetene razdelitve mestnih volilnih okrajev našim maloštevilnim Nemcem in nemškutarjem, dočim je našemu narodnemu meščanstvu čisto

nemogoče uveljaviti svoj glas in svojo politično vrednost.

Ta krivična in dejanski razmeram neprimerna razdelitev mestnih volilnih okrajev na slovenskem Štajerskem je za nas tembolj občutljiva, ker je na ta način našim nemškutarjem dana in uzakonjena predprava pred slovenskim prebivalstvom in so s tem na slovesen način Nemci povišani na državljane prvega reda, Slovenci pa sramotno potlačeni na državljane drugega reda.

To nezaslužno in neopravičeno žalitev čuti ves slovenski narod in baš to je, kar nam greni veselje nad zmago demokratične ideje, izražene v splošni in enaki volilni pravici. Zastaviti nam bode vse moči, da se ta krivica že v bodoči zbornici odpravi — in da se načelo splošnosti in enakosti volilne pravice izvede čisto in jasno brez kakršnih si bodi pridržkov in obzirov.

Prihodnje volitve pa se bodo vršile po tem nam krivičnem zakonu, zato bode od nas in našega postopanja odvisno, ali se bomo znali ubraniti udarcu, ki nam je z novim volilnim zakonom namerjen.

„Slovenski Gospodar“ od 6. t. m. piše o bodočih volitvah: „Vseh sedem volilnih okrajev na slovenskem Štajerju pa je za kmečke mandate, kmečki volilci imajo v njih odločilno besedo. Kmetje bode po svoji Slovenski kmečki zvezi tudi vedeli poskrbeti, da bodo poslanci, voljeni iz teh sedmih slovenskih volilnih okrajev stali na odločno kmečkem stališču ter zagovarjali pred vsem tudi kmečke koristi.“

Važnost kmečkega stanu priznava pač vsak slovenski politik, da vsak zaveden Slovenec in ni se bati, da bi kateri štajerski poslanec zanemarjal svojo dolžnost temu stanu nasproti. Ne bilo bi pa prav, ako bi voditelji kmečkega stanu kmečkim volilcem prigovarjali, naj se postavijo pri bodočih državnoborskih volitvah na izključljivo kmečko stališče ter volili samo take moče za poslance, ki bodo zagovarjali samo njihov koristi. Ako bi hoteli to dosledno izvesti, bi morali biti naši bodoči poslanci na Štajerskem samo kmetje, kajti kmetje sami najbolje poznajo svoje potrebe.

Tako postopanje bi pa bilo krivično, kajti mi imamo tudi toliko drugih stanov in poklicev, ki tudi po vsej pravici smejo zahtevati, da so v državnem zboru zastopani.

Potrebo, da bodi naše meščanstvo zastopano v državnem zboru se je splošno priznalo na shodih minole poletje in sedaj, ko se je pokazalo, da so bile vse sklenjene resolucije v tem smislu brezuspešne, naj bi se na vse to pozabilo in naj bi spodnještajerski Slovenci volili svoje poslance na čisto agrarni program? S tem bi vstregli samo Nemcem in nemškutarjem, ki vedno trobijo v svet, da imamo Slovenci samo kmečko prebivalstvo in da so naši trgi in naša mesta po Spodnjem Štajerskem čisto nemška. Tega pa ne smemo storiti, ker to ne odgovarja današnjim razmeram. Mi Slovenci imamo svoje meščanstvo imamo svoje obrtnike, trgovce, uradnike in delavce, kateri imajo pravico imeti svoje zagovornike v parlamentu, naj bodo mestni volilni okraji razdeljeni že tako ali tako. Če nam novi volilni zakon dela krivico, bile bi od nas nespametno, ako bi to krivico še sami povečevali s tem, da si volimo svoje poslance samo na temelju kmečkega programa, da pa vse druge stanove zanemarjamo in puščamo brez zastopstva v zakonodajnih zborih. Naša narodna korist zahteva, da naj naši bodoči poslanci, čeprav bodo po nemški prekanjenosti voljeni samo v kmečkih volilnih okrajih, zastopajo vse sloje in

vse stanove slovenskega prebivalstva po razmerju njih važnosti za celokupnost Slovenstva. Da bode pri taki razdelitvi slovenski kmečki stan najboljše zastopan, se razume pač samo po sebi, narodna korist pa zahteva, da se pri bodočih volitvah upoštevajo sorazmerno vsi stanovi; to edino je pravično.

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

V gosposki zbornici je danes pričela debata o volilni preosnovi. Kakor vse kaže, ne bode posebne opozicije proti novemu zakonu ter bode prav gotovo sprejet nespremenjen, kakor v zbornici poslancev.

Volitve po novem zakonu se bodo vršile maja meseca p. l.

V delegacijah je bil 7. t. m. na dnevnem redu okupacijski kredit. Delegat Hruby je grajal metodo bosenske vlade, katera si prizadeva po starem načelu: divide... (deli in vladaj) vzdržati prepir med narodnostmi in verizpovedanji v deželi; nadalje si uradništvo prizadeva odtrgati Bosno v gospodarskem obziru od Dalmacije in Hrvatske. Končno povdarja nujno in prenujno potrebo, da se radi kontrole oživotvori za Bosno in Hercegovino posebno parlamentarično zastopstvo.

Skupni finančni minister Burian in vrhni upravitelj Bosne in Hercegovine je koj odgovoril na vsa očitanja proti bosanski vladi. Pred vsem so pretirane vse v časopisju raztresene vesti o velikosrbski agitaciji, dobi se morda tu pa tam posamičnik, ki je pristaš te ideje, ogromna večina naroda o tem nič ne ve. Tudi o verski mržnji med pravoslavni in katoliki so vesti baje pretirane. Vlada stori vse kar more, da pospeši blaginjo naroda v gospodarskem in kulturnem obziru. Tako namerava v kratkem povečati politično svobodo ter odstraniti preventivno cenzuro časnikov. Nadalje pripravlja zakon, s katerim podeli najprej mestnim, potem pa tudi kmetskim občinam samoupravo. Prvi dve mesti, ki dobiti svojo avtonomijo, bodeta Sarajevo in Mostar. Nadalje pripravlja vlada zakon o pavšaliranju desetine. (Po dolgih tridesetih let avstrijske okupacije obstoji še vedno ta predpotopna uredba: desetina!). Obljubljaja nadalje odvezo od robote in zakon o domovanju, obljublja tudi, da se bode začela baviti s vprašanjem in delati nato, da se nekoliko deželnega zemljišča, ki je čisto golo in bi bilo k večjemu za pašnike dobro, razdeli med siromašne kmete, da ta zemljišča obdelajo in si tako opomorejo; obljublja nadalje zakon o pogozdovanju krasa in proti oderuštva. Na šolskem polju omenja reformo učnega načrta na vseh obstoječih šolah; uvedbo obrtnih nadzornikov in potrebnih zdravstvenih in obrambnih naredeb in naprav.

Kedaj bode bosanski vladi mogoče uvesti parlamentarično zastopstvo za Bosno in Hercegovino, minister pač ne ve in ne more reči, vlada in njeni organi si bodo prizadevali pospešiti vse, kar bi to uvedbo omogočilo.

Za vse te lepe besede in še lepše obljube so delegatje gospoda ministra zelo pohvalili. Človeka pa, ki vse te izpovedi in lepe obljube bosanske vlade posluša, mora biti sram, da Avstrija v tridesetih letih ni mogla izvesti še tako nujnih reform, katere nam na usta ministra še le obljublja. Zakaj pa so Bosno okupirali? — Delegat Hruby je ministra še vprašal, kako je to, da bosanska banka podpira samo nemške in madžarske in sploh tuje podjetnike in tuja podjetja v Bosni in Hercegovini, dočim ne dovoljuje sosedom iz Dalmacije in Hrvatskega ni noviča kredita. Minister je na to odgovoril, da so vzeli

ta privilegij v statut samo zato, da bi zvalili nekoliko tujcev v deželo, da ga bodo pa zopet omejili, ko bodo obnavljali bančni statut.

Na to te bil kredit sprejet.

V ogrskih delegacijah pride okupacijski kredit še le v četrtek 13. t. m. na dnevni red.

V ogrskem državnem zboru je na dnevnem redu proračun poljedelskega ministrstva. Posl. Tolnay povdarja potrebo obrambe srednjih veleposestev. Minister Daranyi je koj na to odljubil da bode vlada vse storila, da tej želji vstreže ter da ima tudi potrebna sredstva tej potrebi zadostiti. Vlada bode v kratkem predložila zakon o naseljevanju in o parceliranju. — Kar se vinarstva tiče zatrja minister, da stoji ogrsko na isti višini kakor francosko, le ogrsko kletarstvo zaostaja za francoskim.

Vnanje države.

— Rusija. Grof Witte se je po dolgem času povrnil v domovino. Car ga je sprejel v daljši avdijenci. Časopisi prinašajo o pomenu te avdijence različna mnenja. — Pogajanja med Rusijo in Japonskem zaradi ribištva, železništva in plovitbe po Amurju in v Poamurskih krajih postajajo zelo težavna; Japonci stavijo neizpolnilne zahteve in bode pač težko se z njimi pobotati. Za belo raso se kažejo čim dalje bolj zle posledice japonskih zmag. Japonci si prizadevajo izpodrinuti Evropejce in Amerikance na obrežjih Tihoga Oceana in strgati vso kupčijo in industrijo na tem ogromnem ozemlju v svoje roke. O tem jasno govori tudi spor med Japonskem in Severoamerikansko unijo.

— Srbija. Skupština razpravlja sedaj o drugem posojilu, katero je namenjeno v prvi vrsti za oboroženje in preskrbenje vojske z živili in strelivom in za zgradbo železnice.

— Nemčija. V državnem zboru je na dnevnem redu razprava o izvedbi pogodbe, sklenjene v Algecirasu glede Maroka. Nemčija bode v tem obziru postopala kakor druge države, priznava samostojnost in vladarsko dostojanstvo sultana Maroškega ter zaupa, da bodo tri poverjene države vzdrževale mir v Maroku.

Slovenske novice.

Štajersko.

— Uzorna disciplina. Malo je pač pevskih društev na Slovenskem, katerih pevovodje bi ne imeli povoda pritoževati se zaradi nedostatne discipline pevcev. Te tožbe so tem bolj opravičene, ker je od stroge in neizprosne discipline pevcev odvisen napredek vsakega pevskega društva. Kot redko izjemo in vsega posnemanja vreden izgled uzorne discipline moramo pa javno pohvaliti gospoda Franca Piliha iz Trnovelj. G. Pilih je član pevskega zbora „Slovenskega delavskega društva“ ter ima od svojega doma v lepem vremenu vsaj uro hoda v Celje. Do sedaj je g. Pilih že nad poldrugo leto član našega pevskega zbora in v vsej tej dobi ni manjkal niti enkrat in naj bi bilo vreme še tako slabo, pri pevski vaji, dočim je bilo mnogim, ki stanujejo v Celju, par korakov od naše pevske šole oddaljeno, predač, ali jim je slabo vreme branilo priti k vaji. Čast komur čast, našim pevskim društvom po širni slovenski domovini bi pa želeli premnogo tako vnetih, tako vernih in zvestih članov kakor je g. Pilih.

— Gledališka predstava burke „Prvi“ v Celju. Navadno se diletantski odri zlorablja za glasovite „Kranove kobile“ in deklamatorične neslane

„igre“, ki največkrat popolnoma zgrešijo svoj namen. Kajti za svojo osebo ne morem pojmiti, kako naj vzgojvalno vpliva nekaj plitvih, malodane surovih šal na odru? Celjsko diletantsko osebje pa si je pridobilo v resnici upravičeno ime med našimi čitalniškimi diletanti; ako gre človek v Celju k Taliji v obiske, si prinese s seboj znatno višje pojme in tudi seve višje zahteve. O slovstveni vrednosti in o tehniki burke pač ne kaže govoriti nekako „post festum“; upoštevajoč pa naše razmere trdim celo, da so imeli izbiratelji srečno roko. Zunanje bolj lahka, dovtipna, sempatje nehote zabavna burka ima resno ozadje: to je popolnoma v redu in kakor nalašč za naše pisano občinstvo. Nočem trditi, da je ta burka čista vsakdanjih, že zelo obrabljenih dovtipov. Glavni tip igre, namreč omožena, vedno svojega „prvega“ moža hvaleča Platnarica pa pač ne bo nikoli obrabljen, ker je vedno — aktualen. Reči pa moramo, da je naše diletantsko osebje napravilo iz burke to, kar se da iz nje v najugodnejšem slučaju napraviti.

V podrobnem omenjamo seve v prvi vrsti naši najboljši moči, Platnerja (g. Salmič) in Platnarica (gospa dr. Karlovšekova). Ta partnerja prijetno iznenadita na diletantskem odru. Rutina, ki smo jo pri obeh opazili, je vredna odkritosrčnega priznanja. Mislili smo si resnično strahoma: „Ne kliči vraga!“ ko je tako dovršeno prodajala sitnosti svojemu možu. Mlada zaljubljenca, visokošolec Rotman in Platnerjeva Evica (g. dr. Gosak in gospa dr. Kukovčeva) sta imela prav hvaležni ulogi: ljubezen se je res med njima čisto moderno hitro razvijala in seveda končala s prav genijalno nerodnim Rotmanovim „odkritjem“ srca. Želeli pa bi si pri njiju samo nijanso več naravnosti. Šmita (g. dr. Rajh) je zalibože pisatelj obsodil k pravi ameriški okornosti: zato je bilo tudi težko zasledovati pri njem notranji razvitek značaja. Tembolj živahen je bil mlad, nekoliko lahkomisljen parček Rezika in mladi Platner (gdč. Straškova in gosp. Meglič). Take vloge ugajajo vsem: mladini, ker je sama še bolj lahkoživa, starcem, ker pomislijo na dneve, „ki so bili“. Zato tudi nič ne de, če se malko bolj pendarja lahkoživost; ne sme pa biti afektiranosti. Oba si želimo pogosto videti! Ali nam ne bi zameril dični žid Švimer (gospod Terček), ako bi ga tudi mi pohvalili in priporočili našemu občinstvu samo „na obroke?“ Vsekako pa je on za take vloge „fino, dobro blago v zalogi“. Privatni detektiv (g. Žagar) je imel res zelo „mutasto“ ulogo; zato ga le pohvalno omenimo.

Mislimo si, da ne more ničesar bolj vzpodbujati naših igralcev in igralcev k vstrajanju kakor polna dvorana in hvaležno občinstvo. Obojega pa je bilo v izobilju. **Kritikus.**

— **To res ni bilo junaštvo** in se ni zgodilo v „Narodnem domu“. „D.W.“ trdi, da so na Miklavžev večer vabili pred hišnimi vrati deco notri, obetajoč jim, da bodo obdarovani. Ko so otroci res prišli v dvorano, so bili pozvani oni, ki pohajajo nemške šole, naj stopijo v prvo vrsto. Koj nato se je nekdo divjaški rujoveč in tuleč zagnal vanje ter jih zapodil iz dvorane. — To je od prve do zadnje besede ismišljeno. V dvorano so prišli samo slovenski otroci v spremstvu svojih roditeljev ali oskrbnikov. Sarovost, katero „D.W.“ pripisuje nekemu Slovincu, je pa pločbujne domišljije njenega poročevalca — ali pa morda njegova srčna potreba.

— **Konsum mesa v Celju** od 26. listopada do 2. grudna t. l. je bil sledeč: v mestni klavnici so ubili 38 volov, 5 krav, 12 telic, 36 telet, 52 svinj,

1 ovco in 1 kozo. — Od zunaj se je kupilo 654. kg mesa.

— **Celjska „Čitalnica“** naznanja, da je že prihodnjo nedeljo knjižnica odprta vsakomur in sicer od 9.—11. ure dopoldne. Knjige izposojuje brezplačno.

— **Nov urad za punciiranje** imamo v Celju od 1. decembra sem. Prideljen je c. kr. glavni davkarji.

— **Iz poštne službe.** Trgovinsko ministrstvo je imenovalo poštne asistenta Alojzija Karba in Janeza Sigla v Mariboru poštnim oficijalom.

— **Učiteljice na državnih, obrtnih in strokovnih šolah** bodo imele odslej pravico do pokojnine, istotako tudi njihovi nepreskrbljeni otroci. Ob enem je izdalo ministrstvo za uk in bogočastje tudi posebne naredbe glede nastavljanja in discipliniranja imenovanih učiteljic. S to naredbo odpadejo vse tozadevne naredbe od 11. april 1900.

— **G. nadučitelj Franc Pečovnik** umrl je dne 8. t. m. v Žalcu, pogreb bo v pondeljek, dne 10. t. m. ob 3. uri popoldne.

— **Občni zbor ženske podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda v Žalcu** se ni vršil, kakor se nam je napačno poročalo, dne 8. grudna, ampak se vrši ob sedaj še nedoločenem času.

— **Ta pa zna!** Nekdo je dobil od svojega nečaka pismo, ki ga je tako razveselilo, da bi rad v svoji nesebičnosti svoje veselje z drugimi delil. Pismo se glasi: „Liber Ankel, Anfanks majjne Šrajibe Ich las inen Šen krissen und beten um Inen aijgenen atres ven se mir voln Šiken majn name ist Gefrait Topolnik des K u k Infanterieregiment N 87 8 Feld komponi in Palo. Majnjen foter Nome Josef Topolnik in . . . in Štajermark.“ Ni li to zopet jasen dokaz, kako potrebne so slovenske šole za slovenske otroke?!

— **Za nemško šolo v Hrastniku.** Nemci so napeli vse moči, da čim prej zberejo potrebni denar, da odpro svojo šolo v Hrastniku. „Komitee zur Erriichtung einer deutschen Schule in Hrastnigg“ pošilja nek oklic za prispevke s poštno nakaznico vred okrog. Tudi Slovenci dobivajo take oklice, ki končuje z besedami: „mit treudeutschem Gruss!“ V tem odboru sede ti-le gospodje: Franz Wieltchnig, ravnatelj tovarne, predsednik; A. Ammer, uradnik, tajnik; Josef Wouk, trgovec, Anton Koschier, plavžar; Peter Rückl, posestnik; Viktor Maurer, steklar; August Rückl, vapneničar; Josef Stadlbauer steklar.

— **Matheis pogorel.** V Brežicah je znani nemškutar in slovenozre Matheis v svoji pravdi proti tvrdki Uršič & Lipej, ki se je v četrtek končala v Celju, popolnoma pogorel.

— **Konkurz.** Pri Sv. Petru pod Sv. Gor. je prišel v konkurz trgovec Jože Degen. Oskrbnikom upravnega premoženja je imenovan dr. Zirngast, odvetnik v Kozjem.

— **Umrl je včeraj,** v nedeljo, c. kr. davkar Josip Spohn v Rogatcu. Pogreb bo v torek 11. t. m.

— **Rogaški okrajni zastop** je s cesarjevim potrdilom izvolitve načelnika g. Jožefa Simonyja, ravnatelja rogaške graščine kneza Windischgrätzta, in podnačelnika zdravnika v Rogatcu g. dr. Schusterja sestavljen. S tem je vlada odhod slovenskih odposlancev kmečkih občin od volitve načelnika, njegovega namestnika in okrajnega odbora in njih upor proti volitvi zavrnila. Slovenci v rogaškem sodiščem okraju so seveda s tem toliko več izgubili moči in ugleda, ki so vsled nezaznane svoj čas po časopisih razglašali, da so ono izvolitev s svojim odhodom onemogočili in zabranili sestavitev okrajnega odbora, kar je vzbudilo samo zasmehovanje, ker ni bilo res. Volitve v javne zastope je treba bolj pridno

in s tehtnejšim proučevanjem postav pripravljati in izvrševati, vsega dela pa tudi ne prepuščati eni osebi, kakor v Rogatcu. Več oči več vidi in eden človek sam lahko kaj krivo razume ali prezre. Čez tri leta bo treba se drugače pripravljati za volitve v rogaški okrajni zastop kakor letos. Letošnji izkus naj uči, kako da se delati, pravzaprav ničesar delati — ne sme! Kdor delo nase vzame, mora delati! Ne pa potem, ko je prepozno, voditi ljudi v — zasmeh!

— **Čebelarska podružnica za Mursko polje** ima svoj občni zbor dne 16. decembra po rani sv. maši pri Sv. Križu, Posebna vabila se ne pošiljajo.

— **Ponarejevalec denarja.** V Radgoni so zaprli nekega kmetskega fanta iz Farovcev, ki je hotel spraviti v promet ponarejen stotak. Doma so našli še več ponarejenih bankovcev. Fant je ravnokar odslužil cesarja in je znan kot izboren slikar, dasi je dovršil le ljudsko šolo.

— **Slovenski javni napisi v Mariboru** so po tamošnjem občinskem zastopu prepovedani. S. Cirilove tiskarne je mestna policija mariborska slovensko označilo tvrdke siloma odstranila. To je napotilo nekatere mariborske Slovence, da so z brzojavami in dopisi v Ljubljano zahtevali, naj ljubljanski in tudi drugi občinski odbori slovenski prepovejo v slovenskih občinah nemške javne napise. Iz tega se vidi, kako malo naši ljudje premišlujejo položaje. „Domovina“ se je z več članki trudila poučiti občinstvo o pravnem stanju te stvari. Žal, da se taki spisi ne uvažujejo dosti pri nas. Naglašujemo zato še enkrat, da s časniškimi in državnozbornimi pritožbami in vprašalnicami samimi in s pogajanjem naših občin v maščevalne sklepe proti Nemcem se ne doseže namen. Maribor in Celje sta kršila postave. Pomoči je treba iskati s pritožbami po predpisani poti od nižje oblasti na višjo. Če se je to v Mariboru zgodilo, ne vemo; v Celju se je! Stvar je sicer glede Prage na najvišjih mestih rešena. To je treba proučiti. Skrajni čas je pa tudi, da se namestništvo v Gradcu prisili v delo, boljše pa še v odstop!

— **Vinorejska šola v Mariboru** Na mariborski vinorejski šoli veje že delj časa nek čuden duh. Človek bi mislil, da je kje v osrčju Prusije, če če mora dihati zrak na tej šoli. Kot ravnatelj se šopiri gotov Zweifler. Mož je doma blizu Radgone, slovenskega pokoljenja, njegovi stariši niti nemški ne znajo, a ta gospod sovraži vse, kar je slovenskega. Spozabil se je celo tako daleč, da je prepovedal gojencem občevati med seboj v slovensčini. Gorje tistemu, ki bi se drznil nasprotovati tej prepovedi. Jako daleč smo torej, to je že skrajna predrznost! Zakaj ne gre ta mož raje v Nemčijo, ako mu je kruh na slovenskih tleh tako zopern. Pa ni sam ta gospod. Tudi med učitelstvom je nekotiko Prusakov, ki tega gospoda v vsem, kar je proti slovensčini, krepko podpirajo. Dobro bi bilo, če bi se za to poklicani faktorji nekoliko hoteli pečati s to stvarjo.

— **Akad. teh. društvo „Tabor“ v Gradcu** je povodom smrti pesnika Simona Gregorčiča priredilo žalno zborovanje. Na njem je podal član društva, g. phil. Josip A. Glonar obširen življenjepis, natančno umetniško analizo in oceno njegovih del. Pevci pa so zapeli Gregorčičevo pesem „Naša zvezda“. Društvo je na ta način vredno počastilo spomin pokojnega, a nesmrtnega pesnika; združilo se je na ta način z onimi, ki so obžalovali smrt enega naših najboljših pesnikov, smrt enega naših najboljših in najplemenitejših ljudi.

— **Zblaznel je v Mariboru** na cesti neki Dolenshek iz Sladke gore pri Mureku. Prepeljali so ga v Gradec.

— **Akad. društvo „Slovenija“** je imenovalo g. dr. Greg. Žrjava, svojega starešino, radi velikih zaslug za razvitek nar.-radikalne struje svojim častnim članom.

Kranjsko.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** ponavlja opozarja svojih iz zlate Prage doposlanih božičnih razglednic. Oddalo se jih je že sila veliko; a jih imamo še več v zalozbi. Segajte, Slovenci, po njih in čestitujoč z njimi svojim dragim, podpirajte obenem še nas, ki vam želimo najveselejšega Božiča in blaženega 1907ega Novega leta. — Radi težkoč ob doposiljavi pa jih ne oddajamo manj nego 100 komadov in ne pošiljamo nikamor in nikomur na ogled. Vodstveni odbor jim je namreč prisodil trajno umetniško vrednost.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Odlikovanje.** G. Lehrman iz Tržiča, urednik gospodarskega mesečnika „Perotinarja“, je bil odlikovan z zlato svetinjo na malokmetijski razstavi v Inomostu. Razstavil je tam lastni načrt prutninskega hleva in zaklopnih gnjezd.

Primorsko.

— **Pevsko in glasbeno društvo v Gorici** priredi v soboto, dne 15. decembra svoj redni IX. koncert v dvorani „Trgovskega doma“. Spored: 1. Vitezslav Novák: „Neščasna vojna“, polni zbor s spremljevanjem orkestra. 2. Josip Procházka: a) „Moč ljubezni“, b) „Pomlad“, moška zbor. 3. Josip Procházka: „Ljubezen“, polni zbor. 4. Emil Adamič: „Francica“, moški zbor. 5. Peter Čajkovskij: „Kantata“, polni zbor s sopran in bariton solo, pojeta gospica Klem. Hrovatinova in gospod Ivan Bevk. Pevovodja gosp. Josip Michl. Orkester. c. kr. pešpolka šte. 47. Začetek ob 8. uri in pol zvečer. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Gospodarstvo.

Tržne cene v Celju.

Pšenica (za 100 kg) po	K 15'—
rž po	K 13'—
koruza nova po	K 12'—
ječmen po	K 13'—
oves po	K 16'—
fižol, zelen, dolgi	K 20'—
„ „ kratki	„ 19'—
„ rudeč	„ 20'—
„ koks	„ 21'—
laneno seme	K 24'— do 26'—
konoplje (seme gal.)	K 25'— do 26'—
krompir	K 3'— do 4'—
suhe gobe	kg po K 3 do 4
abolka	K 14 do 20
jmaslo	kg K 1'80 do 2'—
seno	K 5'—
slama	K 4'— do 4'20
„ otepi do	K 4'50.

Srbski prevoz skozi Turčijo.

Glavna uprava posrednih davkov v Turčiji je odredila, da se od sedaj naprej ne plačuje nikake carine za srbsko prevozno blago. Ob priliki izvoza srbskih volov v Egipt plača egiptovska vlada samo štiri od sto carine na svoj račun.

Otvoritev meje.

Dunajski mesarji so na veliki skupščini zahtevali otvoritev rumunske in srbske meje ter zahtevali dovoljenje za uvajanje francoske, nizozemske in prekomorske, zlasti argentinske živine.

Loterijske številke.

Trst, 8. decembra 1906: 88, 10, 84, 22, 51.
Linz, „ „ „ 28, 12, 51, 43, 59.

Druge slovanske dežele.

— Češke vesti. Mestni zastop praški se je obrnil na nekatere druge mestne zastope s prošnjo, da bi se mu poslalo tozadevnih informacij, kako naj bi se rešilo vprašanje glede brezposelnosti zelo mnogo delavcev v zimskem času.

Cesar je potrdil ustanovitev narodnogospodarskega oddelka na Češki Akademija znanosti.

Poznanjski katedralnikapitelj je izvolil za upravitelja škofije Likowskega, znanega navdušenega Poljaka.

V najkrajši dobi se skliče moravski deželni zbor.

Svetovne vesti.

— Ženski izvošček v Parizu je baje neka osirotela grofica. Z možem sta zapravila ves denar in ker je znala dobro ravnati s konji, se je poprijela sedaj tega posla.

— Zverinski oče. V Ženevi so zaprli očeta, ki je imel 18 let svojo hčer zaprto v neki vlažni kleti. Hčer je sedaj 50 let stara.

Gregorčiču spomenik!

Slovensko ljudstvo!

Ali je kdo med Teboj, čegar uho se še ni naslajalo ob nebeških glasovih „Nazaj v planinski raj!“, „Eno devo le bom ljubil!“, „Zvezda mila je migljala!“ . . . ?

In kdo izmed Tebe še ni slišal deklamovati „Oljki“, „Kmetški hiši“, „Naš čolnič otmimo!“ . . . ?

Srce ti je pač malone zastajalo radosti, ko je ob sladkih zvokih te pesni ali ob ljubko žuborečem potoku nje zveneče besede nanj legal čudoviti čar svete poezije. In skozi nežno kopreno te svete poezije si zrl in poslušalo „kar gledalo ni oko, uho ni čulo posvetno“: duša Ti je tiste trenutke plavala v prelestnem kraljestvu umetnosti. In to je bilo kraljestvo slovenske umetnosti. Tvojemu srcu je takrat govoril velik umetniški genij, ki ga je milostno nebo naklonilo slovenskemu narodu. Ta genij pa je bil — Simon Gregorčič.

Danes Gregorčiča ni več med nami. Nedavno tega se je iz solne Gorice po širni Sloveniji raznesla srca pretresujoča vest, da je „soški slavac“ utihnil za vselej, da je umrl Simon Gregorčič.

„Ne, ni umrl!
Še duh njegov živi med nami,
na delo nas budi in drami.
Umrl on ni,
v nesmrtnih delih mož živi!“

A ob enem ž njim v teh nesmrtnih delih živi in bo od roda do roda živela njegova in naša mati, ki jo je njen veliki sin ljubil „iz srca globin“, ki je bil njen ponos in ki jo je proslavil pred svetom — mati Slovenija.

Slovinci! Kdor slavni prednikov ne časti, — njih naslednik biti vreden ni!

Pokažimo, da znamo ceniti svoje velmože, da se zavedamo, kak biser je s poglavjem „Simon Gregorčič“ vdelan v oni okvir, ki se imenuje slovenska literatura! Postavimo velikemu pesniku ne le v svojem srcu, marveč tudi na zunaj, vsemu svetu viden spomenik!

A ves narod naj bi postavil ta spomenik, kakor je ta najzvestejši sin matere Slovenije ljubil ves narod!

V to svrhu se je v Gorici osnoval „Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“ ter si postavil

nalogo, poskrbeti, da se pesniku Simonu Gregorčiču v rojstno hišo na Vrsnem vzida spominska plošča in na gomili tam „v planinskem raju“ pri Sv. Lovrencu postavi dostojen nagrobnik. Če le mogoče — in to bi bilo v smislu velikega pokojnika — pa bi se Gregorčiču naj postavil še živ spomenik, čegar piedestal bi bila šola. Obliko kipa na tem piedestalu (ustanove, Gregorčičev dom . . .) pa bi naj dogovorno določil celokupni slovenski narod pōtem osrednjega odbora in lokalnih pododborov.

Rodoljubi!

Da čim preje dosežemo, kar nam veleva sveta dolžnost, se obračamo do Vas, kar Vas je brez razlike stanu in mišljenja, z iskreno prošnjo za požrtvovalno sodelovanje Gregorčičevemu spomeniku v prid. Prirejajte zlasti v ta namen Gregorčičeve slavnosti in veselice in seznanjajte na njih množice z velikim pesnikom! S tem storite dvakrat rodoljubno delo.

A vse nam spričo velike odolžitve napram pesnikovu geniju bodi geslo:

„Ne samo kar veleva mu stan,
kar more, to mož je storiti dolžan!“

Ivan Berbuč, prof. v p. in dež. odbornik, predsednik.

Matija Rutar, deželnosodni svetovalec, podpredsednik.

Josip Ivančič, prof. v p., blagajnik.

Dr. Ivo Šorli, notarski kandidat.

Dr. Karol Ozvald, prof.

Franc Sivec, vadnični učitelj, tajniki.

Ivan Kokošar, mestni župnik.

Franc Vodopivec, ces. svetnik.

Andrej Ipavec, gimn. učitelj.

Niko Omersa, gimn. učitelj, odborniki.

odborniki.

V Gorici, dne 6. decembra 1906.

Op. Doneske, ki se v časopisih objavijo sprejema prof. Jos. Ivančič. Gorica. Karenjski trg št. 8., kakor tudi vsak odbornik.

Pratike

Blaznikove in družinske se dobivajo na debelo in drobno po izvornih cenah 18—9

v Zvezni trgovini v Celju.

Stenografa

— išče —
notar Baš v Celju.

(620) 3—3

Nikdar v življenju

več take priložnosti.

600 komadov samo za fl. 1'95.

I krasna pozlačena ura z verižico, ura gre dobro triletna garancija, I moderna svileni kravata za gospode, 3 fine žepne rutice za gospode I prstan za pospode s ponarejenim kamenom, I garnitura ženskega okrasa in sicer I ovrtnica z orjeatatskih perl, modni okras za dame s patentno zaponko, 2 elegantni ženski zapustnici I par uhan s patentno kljukico, I lepo toaletno zrcalo, I denarnica z usnja, I par gumbov za manšete 3° zlato doublé, patentna zaponka, I zelo eleganten album za razglednice z najlepšimi razglednicami, 3 juksni predmeti, veliko veselje za mlade in stare, I praktični navod za ljubovna pisma za gospode in dame, 20 korespondenčnih predmetov in še nad 500 v hiši potrebnih stvari. Vse skupaj z uro vred. ki je sama toliko vredna stane samo fl. 1'95 proti povzetju ali za naprej poslan denar pošilja dunajska centralna razpošiljalnica

P. Lust, Krakova štev. 215.

(579) NB. Za kar ne ugaja, vrnemo denar. 2-2

Pretužnim srcem naznanjamo prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljeni oče, gospod

Franc Pečovnik

nadučitelj Sv. Jurij ob Taboru

po dolgi mučni bolezni, previden s svetotajstvi, danes ob 4. uri popoldne v 45. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki predragega rajncega preneso se v ponedeljek 10. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti na pokopališče sv. Kancijana v Žalcu.

Sv. maša zadušnica se bode brala v torek dne 11. t. m. zjutraj v farni cerkvi.

ŽALEC, dne 8. decembra 1906.

Vsled praznikov se niso izdala posebna naznanila.

Žalujoči ostali.

ZAHVALA.

Podpisani javljajo pretužno vest, da je gospa

Ana Vauda, roj. Gregorec

v ponedeljek, dne 3. decembra ob 4. uri zjutraj po kratki mučni bolezni v 65. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala. Nje zemeljski ostanki so bili dne 4. dec. ob 3. uri popoldne na mestnem pokopališču v Mariboru v družinski grob k večnemu počitku zemlji izročeni.

Čast gospodom duhovnikom in vsem cenj. znancem in prijateljem ki so tako mnogobrojno prihтели k zadnjemu sprevedu ali pa poslali vence, trakove in pismena sožalja, naj bo na tem mestu izražena najsrčnejša zahvala.

MARIBOR, dne 5. decembra 1906.

Matilda Vauda c. kr. pošt. in brzoj. ofic., hči.	Vinko Vauda sprev. c. kr. j. ž. v p. soprog.	Anka Vauda učiteljica, hči.
Marija Vauda, roj. Freuensfeld sinaha.	Vinko Vauda nadučitelj, sin.	Vsi vnuki.

(634) 1

P. n.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem dne 8. t. m.

gostilno

v lastni hiši v Savodni pri Celju prevzela na svoje ime.

Točim najboljša domača konjiška vina ter imam vedno dobra gorka in mrzla jedila.

Za obilen obisk se priporoča

Frančiška Guzej roj. Golavšek.

(631) 3-1

VIZITKE

priporoča

Zvezna tiskarna

Poskusite in priporočite izdelke

Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Ilustrovani narodni koledar

za leto 1907

je ravnokar izšel v založbi Zvezne tiskarne v Celju. Cena broš. K 1'—, eleg. vezan K 1'50, po pošti 20 vin. več. Zanimiva vsebina. Okusna oprema.

Vsako leto razprodan